Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 664-ҳадис

وَعَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ : أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ - 664
عَلَيهِ وَسَلَّمَ رَأَى نُخَامَةً فِي القِبْلَةِ، فَشَقَّ ذَلِكَ عَلَيهِ
حَتَّى رُئِيَ فِي وَجْهِهِ، فَقَامَ فَحَكَّهُ بِيَدِهِ فقَالَ : «إِنَّ
أَحَدَكُمْ إِذَا قَامَ فِي صَلَاتِهِ فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ، أَوْ
إِنَّ رَبَّهُ بَينَهُ وَبَيْنَ القِبْلَةِ، فَلَا يَبْزُقَنَّ أَحَدُكُمْ
قِبَلَ القِبْلَةِ، وَلَكِنْ عَنْ يَسَارِهِ، أَوْ تَحْتَ قَدَمِهِ » ثُمَّ
أَخَذَ طَرَفَ رِدَائِهِ فبَصَقَ فِيْهِ، ثُمَّ رَدَّ بَعْضَهُ عَلَى
بَعْضٍ فقَالَ : «أَوْ يَفْعَلُ هَكَذَا » مُتَّفَقٌ عَلَيهِ [خ 405، م 551].

والأَمْرُ بالبُصَاقِ عَنْ يَسَارِهِ أَوْ تَحْتَ قَدَمِهِ هُوَ فِيمَا إذَا
كَانَ في غَيْرِ الْمَسْجِدِ، فَأَمَّا فِي الْمَسْجِدِ فَلَا يَبْصُقُ
إِلَّا فِي ثَوبِهِ.

1. Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қибла томонда балғам кўриб қолдилар. Бу у зотга ёқмади, ҳатто юзларидан билинди. Туриб, қўллари билан уни сидириб ташладилар ва: **«Бирортангиз намозда турса, албатта, у Роббига муножот қилаётган бўлади** [ёки **албатта, Робби у билан қибланинг орасида бўлади**]. **Ҳеч бирингиз қибла томонга ҳаргиз туфламасин, балки сўл томонига ёки оёқ остига** (туфласин)», дедилар. Сўнг ридоларининг бир четини тутиб, унга туфладилар. Кейин бир-бирига буклададилар-да: **«Ёки мана бундай қилсин»,** дедилар».

Муттафақун алайҳ.

Чап томони ва оёғи остига тупуриши масжиддан ташқаридадир. Агар масжид ичида тупуришга мажбур бўлиб қолса, кийимининг бир тарафига тупуриб ишқаб ташласин.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI